

teret dette følsomme område meget menneskeligt og fornuftigt.

Det skal i øvrigt understreges, at Socialdemokratiet også på dette område prioriterer forebyggelse frem for noget andet.

Det er næppe en hemmelighed, at lovændringen er presset igennem af Venstres ordfører, hr. Jørgen Winther. Men det skaber derfor stor forundring for os, at samme hr. Winther i morges udtalte til Radioavisen, at han både opfattede dette her som en personlig sejr og samtidig erkender, at lovændringen i sig selv sikkert ikke skaffer flere donorer. Det får os og mig til at spørge Venstres ordfører, om partiet Venstre laver lovgivningsarbejde på saglig baggrund eller for at promovere de enkelte Venstrefolketingsmedlemmer.

Ud fra de givne omstændigheder anbefaler Socialdemokratiet trods alt forslaget, og vi anbefaler, at det går hurtigt igennem Tinget.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne sige klart, at Venstre kan støtte det her forslag. Vi finder det både godt og fornuftigt, at det nu bliver sådan, at den enkelte person får så megen selvbestemmelse og valgfrihed inden for sundhedsvæsenet som overhovedet muligt og også inden for organdonation.

Vi finder det også helt rimeligt, at det er den enkelte person, der suverænt bestemmer, om hans organer må anvendes til transplantation, hvis hjernedøden indtræder. Det skal hverken være hans kone eller hans voksne børn eller andre pårørende, der skal træffe denne vigtige beslutning.

Venstre er også positive over for det forslag, som har sin oprindelse i Etisk Råd, der går på, at selv om man har sagt ja til organdonation, har man også mulighed for at krydse af og sige, at de pårørende alligevel i sidste omgang kan have mulighed for at have en afgørelse.

Derved bliver det jo sådan, at først og fremmest kan den enkelte selv bestemme, men man giver også mulighed for, at de pårørende kan bestemme, hvis det er det, man ønsker. Og det er jo maksimal selvbestemmelse, så det kan vi også støtte.

Så vil jeg godt lige replicere et par få ting til det, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Graversen, sagde. Jeg er da enig i, at det er godt, at der ikke er nogen strafbestemmelse. Det har aldrig været intentionen fra Venstres side, at der skulle være strafbestemmelse her, kun at vi havde en fornuftig lovgivning.

Og om det her giver flere organdonorer, vil tiden jo vise, men sagen er i hvert fald, at nu kan man fremover skrive et organdonortestamente, og så kan man vide, at det har en juridisk bindende gyldighed i det øjeblik, man har skrevet det, og det synes jeg er meget godt.

Det gælder først og fremmest om, at vi her laver en fornuftig lovgivning, som er rimelig, og vi synes altså, det er et godt skridt fremad, at den enkelte selv kan bestemme, uden at det er pårørende, der kan gå hen og omgøre det. Det synes jeg er vigtigt, og jeg tror da egentlig også, at det er et helt enigt Folketing, jeg tror i hvert fald, at mindst 90 pct. vil stemme for det her, så det må da være udtryk for, at der er noget fornuft i det, ellers havde Socialdemokratiet vel ikke stemt for?

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at dette lovforslag er godt og afbalanceret. Vi er glade for, at det beslutningsforslag, som vi var medforslagsstillere til, nu er blevet til lov, og den kritik, der har været i medierne om, at det ikke ændrer ved noget, er jeg ikke helt enig i.

Selv om det ikke drejer sig om mange mennesker, er det vigtigt, at grundlaget i lovgivningen er i overensstemmelse med vores ønsker, og jeg tror, at mange mennesker har fundet det underligt, at deres ønske om at være organdonor kan ændres efter deres død, hvis de pårørende ikke bryder sig om det.

Den formulering, man har fundet frem til, om, at pårørende til afdøde ikke kan modsætte sig indgrebet, hvis afdøde skriftligt har truffet bestemmelse herom, medmindre afdøde har bestemt, at beslutningen er givet under forudsætning af de pårørendes accept, synes jeg er fin, og den lægger op til, at familien skal inddrages i den beslutning, man træffer. Så vi er altså meget glade for, at loven nu er indrettet mere logisk.

Selv om det ikke har nogle konsekvenser for sundhedspersonalet, hvis de handler mod afdødes ønske og følger de pårørendes ønske, er jeg da overbevist om, at denne ændring gør en forskel, også når de pårørende får at vide, hvordan loven er. Det kan ikke andet end at indvirke på beslutningen.

Men ud over det synes jeg, det er udmærket, at man nu også får mulighed for at give sit samtykke til obduktion. I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er et problem, at der foregår så få obduktioner. Vi mener, det er vigtigt, at man på sygehusene på den måde kan kvalitets-